

30- Truyện Tên Cướp Ác Nô

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một người ngu tên là Ác Nô. Ác Nô rình rập đó đây, cướp giật của cải người khác để sinh sống. Có một vị Tỳ-kheo đang ngồi thiền, hành đạo ngoài gò mả. Sắp đến giờ ăn, thầy Tỳ-kheo này đắp y, ôm bát vào thành khát thực. Lúc ấy có vị trưởng giả thấy vị Tỳ-kheo có oai nghi khoan thai nên sinh tâm kính tin, liền vào nhà lấy một xấp vải cứng dường vị ấy.

Trở về nơi gò mả, thầy Tỳ-kheo gặp tên cướp kia. Thấy Tỳ-kheo đang cầm xấp vải đi tới, tên cướp theo hỏi xin. Thấy Tỳ-kheo liền cầm xấp vải đưa cho Ác Nô. Ngày hôm sau, tên cướp trở lại hỏi xin vải nữa và vị Tỳ-kheo cũng cho vải. Đến ngày thứ ba, khi thầy Tỳ-kheo đi khát thực vừa về đến nơi, thì kẻ cướp lại đòi xin bình bát.

Lúc ấy thầy Tỳ-kheo suy nghĩ: “Ta chỉ có một cái bình bát dùng để khát thực nuôi mạng sống, thế mà tên cướp này cũng muốn xin. Thật là tham lam quá sức! Bây giờ, ta phải bày kế truyền pháp Tam quy cho hắn, nhằm sửa trị và để hắn không còn đến quấy nhiễu nữa”.

Nghĩ xong, thầy Tỳ-kheo liền nói với tên cướp:

–Hãy đợi tôi nghỉ một chút rồi sẽ cho bình bát.

Tên cướp nghe vị Tỳ-kheo nói vậy, đành phải ngồi chờ.

Lúc ấy thầy Tỳ-kheo dùng dây giảng bầy, đầu dây hướng vào phía trong và nói với Ác Nô:

–Bây giờ, ta mệt quá không thể ngồi đây, người hãy đưa tay vào trong này, ta sẽ trao bát cho.

Tên cướp nghe nói liền đưa tay vào trong. Tỳ-kheo ở bên trong giật dây và bắt được Ác Nô trói vào chân giường rồi ra ngoài lấy cây đánh, nói rằng:

–Gậy thứ nhất là quy y Phật.

Tên cướp đau điếng, hồi lâu mới hết. Thấy Tỳ-kheo quở trách bằng mọi cách rồi lại đánh, nói tiếp:

–Gậy thứ hai là quy y Pháp.

Ác Nô bị roi này còn đau hơn nữa, đau đến chết ngắt, hồi lâu mới tỉnh lại. Vị Tỳ-kheo tiếp tục quở trách, đánh gậy thứ ba và nói:

–Gậy thứ ba là quy y Tăng.

Lúc ấy Ác Nô thầm nghĩ: “Hôm nay, ta bị trận đòn thối thía, đau không thể chịu nổi. Nếu ta không cúi đầu, thì vị Tỳ-kheo sẽ truyền cho phép quy y thứ tư nữa, chắc ta phải chết”.

Nghĩ vậy, tên cướp liền xin tạ tội. Khi ấy thầy Tỳ-kheo liền thả cho về.

Ác Nô liền chạy đến chỗ Đức Phật, lớn tiếng nói:

–Thế Tôn thật Đại từ bi dạy các Tỳ-kheo chỉ truyền cho con ba phép quy y, nên con khỏi chết. Chứ nếu thọ bốn quy y, chắc chắn con phải chết không nghi ngờ gì, thì còn đâu nữa mà quy y.

Bấy giờ Thế Tôn biết tâm niệm Ác Nô đã được điều phục, Ngài liền nói pháp cho nghe. Tâm ý Ác Nô được mở tỏ, chứng quả Tu-đà-hoàn và xin Phật xuất gia.

Lúc ấy Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ác Nô râu tóc tự rụng, thân mặc pháp phục trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập và chứng quả La-hán, đầy đủ ba minh, sáu phép thần thông và tám pháp giải thoát; được trời, người kính trọng.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

